

Sygn. akt II W 1500/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2020r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Wojciech Grzebień

Protokolant Karolina Bujko - Rodzińska

po rozpoznaniu w dniach 06.02.2018r., 27.03.2018r., 24.05.2018r., 29.06.2018r., 20.09.2018r., 27.11.2018r., 29.01.2019r., 04.04.2019r., 06.06.2019r., 24.09.2019r., 17.12.2019r., 25.02.2020r., 02.06.2020r.

sprawy przeciwko **P. C. (1) (C.)**

synowi T. i W. zd. C.

ur. (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 09 listopada 2017 r. około godz. 14:32 w J. na ul. (...) na wysokości nr 145 kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności podczas manewru wyprzedzania w wyniku czego doprowadził do zderzenia się

z prawidłowo poruszającym się pojazdem marki M. T. o nr rej. (...) wraz

z przyczepą marki Elbo o nr rej. (...), czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla B. G. (1) oraz J. Z. (1).

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **P. C. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych,

II. na podstawie art. 118 § 1 kpow w zw. z § 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.255,88 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 30 zł.

Sygn akt IIW 1500/17

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny. W dniu 09.11.2017r. obwiniony P. C. (1) wyjeżdżał z terenu MPK przy ul. (...) w J., kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...). Było to ok. godz. 14.32.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego P. C. k. 26-27, 87

- zeznania świadka J. Z. (1) k. 23-24, 88, B. G. (1) k. 20-21, 87-88,

- policyjna notatka urzędowa k. 5

Obwiniony zaczął podjeżdżać swoim samochodem marki V. (...) do skrzyżowania, które znajdowało się przy wyjeździe z w/w posesji. Wykonując ten manewr obwiniony starał się wyprzedzić zespół pojazdu ciężarowego marki M. nr rej. (...) wraz z przyczepą marki Elbo o nr rej (...) „wciskając” się między krawężnik a zespół ciężarowy z przyczepą.

W momencie gdy zespół pojazdu M. z przyczepą na chwilę zatrzymał się, w celu przepuszczenia pieszego, doszło do kolizji (zderzenia) z pojazdem obwinionego usiłującym przejechać (zmieścić się) między zespołem pojazdu ciężarowego a krawężnikiem. W wyniku tego doszło do uszkodzenia przyczepy Elbo.

Dowód:

- zeznania świadka J. Z. k. 23-24, 88, B. G. k. 20-21, 87-88

- policyjna notatka urzędowa k.5

- opinie biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów i przepisów drogowych J. W. k. 104-109 i opinia uzupełniająca tego biegłego 123-124, 133, 156, 173,188

- materiał fotograficzny k, 15-19

- protokół sądowego eksperymentu sądowego na miejscu zdarzenia wraz z materiałem fotograficznym k. 171-172

Zespół pojazdów ciężarowych miał charakter nauki jazdy, nosił literę (...). Kierującym był kursant B. G., zaś na miejscu instruktora siedział J. Z..

Dowód:

- zeznania świadka J. Z. k. 23-24, 88, B. G. k. 20-21, 87-88

- protokół oględzin pojazdów k. 9-14

- materiał fotograficzny k. 15-19

- opinia J. W. jw.

Wezwana została policja. Przybyli funkcjonariusze policji Z. L. i W. W.. W/w funkcjonariusze nie dokonali na miejscu zdarzenia pomiarów i zabezpieczenia śladów kolizji. Sporządzili notatkę urzędową oraz dokumentację oględzin pojazdów uczestniczących w policji.

Dowód:

- zeznania funkcjonariuszy policji Z. L. k. 99, W. W.. K. 102

- policyjna notatka urzędowa k. 5

Protokoły oględzin pojazdów k. 9-14

- materiał fotograficzny

Długość zespołu ciężarowego wynosiła 18 m. szerokość pojazdu V. (...),799mm, zaś odległość od krawężnika do pojazdu M. wynosiła 2,1 m.

Dowód:

- opinia biegłego J. W. wraz z opiniami uzupełniającymi 104-109 ,123-124, 133, 156, 173,188

Obwiniony P. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że winę za kolizję ponosi kierujący ciężarówką M.. Stwierdził, iż gdy omijał ciężarówkę M., która stała nagle ruszył uszkodzając samochód osobowy marki V. (...).

Sąd stwierdził co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd nie da wiary wyjaśnieniom obwinionego, nieprzyznającego się do zarzucanego mu czynu. Jego wersji przeczą bowiem dowody przeciwne w sprawie, a w tym konsekwentne, spójne i wzajemnie uzupełniające się zeznania świadków J. Z. i B. G., opinia biegłego sądowego J. W. wraz z opiniami uzupełniającymi, protokoły oględzin pojazdów, policyjna notatka urzędowa, materiał fotograficzny i protokół sądowego eksperymentu w prawie.

Z konsekwentnych zeznań świadków J. Z. i B. G., którym Sąd dał wiarę, wynika że zespół ciężarowy M. wraz z przyczepą był w ruchu, gdy próbujący się „przejechać” między nim a krawężnikiem samochód marki WV Golf obwinionego doprowadził do zderzenia obu pojazdów.

Z opinii biegłego J. W. i eksperymentu procesowego oraz posiadanych danych wielkości pojazdów wynika, że między krawężnikiem a zespołem ciężarowym M. była zbyt mała przestrzeń (2,1 m), aby obwiniony mógł mieć prawo próbować przejeżdżać tą przestrzenią swoim samochodem o szerokości 1,799 mm. Oba pojazdy dojeżdżały do skrzyżowania, co obwiniony jadący za zespołem ciężarowym bezwzględnie zobowiązany był brać pod uwagę. Z przepisów (...) wynika przy tym, że pojazd o długości powyżej 16,5 m (a ten zespół ciężarowy miał 18 m), powinien być wyprzedzany, omijany ze szczególną ostrożnością. Przyczepa takiego pojazdu „załamuje się” bowiem przy skrętach. Inni uczestnicy zobowiązani są o tym wiedzieć i brać to pod uwagę przy wykonywaniu manewrów, zachowując szczególną ostrożność.

Sąd na podstawie przeprowadzonych dowodów (powołanych wyżej), przyjął, że pojazd obwinionego wyprzedzał a nie omijał przedmiotowy zespół ciężarowy.

Z powołanych wcześniej względów uznać jednak należy (na co zwraca w swojej opinii J. W.), że kwestia ta w realiach tej sprawy istotnego znaczenia nie ma. Biorąc bowiem pod uwagę szerokość przestrzeni między krawężnikiem a zespołem ciężarowy (2,1 m) i szerokość pojazdu V. (...) obwinionego (1,799 mm), kategorycznie stwierdzić należy, że czy to wyprzedzanie czy omijanie było bezwzględnie zabronione. Odległość między pojazdami, w takich okolicznościach, nie zapewniał bezpiecznego, bezkolizyjnego przejazdu. Choćby więc z tego względu Sąd nie podzielił argumentu zawartych w zeznaniach świadka P. K. (autor tzw. Prywatnej opinii w tej sprawie).

W przedmiotowych okolicznościach , z podanych wcześniej względów, bez znaczenia jest czy zespół ciężarowy był w ruchu w chwili kolizji, czy nie. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w tym z opinii J. W. wynika przy tym, że kierujący zespołem ciężarowym M., nie przyczynił się do zaistnienia przedmiotowej kolizji.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że podana przez obwinionego wersja zdarzenia jest tylko przyjętą linią obrony, zmierzającą do uchylenia się od odpowiedzialności karno- wykroczeniowej.

Dokonując oceny wiarygodności zeznań w sprawie świadków, Sąd stwierdził co następuje;

Świadkowie J. Z. i B. G. są świadkami w oczach sądu wiarygodnymi. Ich zeznania są spójne i logiczne, korespondują z innymi dowodami w sprawie, a w tym z opinią biegłego J. W., z protokołami oględzin pojazdów, policyjną notatką urzędową, materiałem fotograficznym i przeprowadzonym eksperymentem procesowym. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków funkcjonariuszy policji Z. L. i W. W.. Brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Ich zeznania niczego istotnego jednak do sprawy nie wnoszą. Sąd nie odmówił wprowadzić prawdomówności świadka P. K., jednakże nie podzielił, co do meritum, jego zeznań w zakresie oceny przedmiotowego zdarzenia. Wbrew jego twierdzeniom kwestia, który pojazd był w ruchu w chwili zdarzenia jest bez znaczenia dla istoty sprawy. Konkluzja wynika nie tylko z przeciwnego, przekonującego stanowiska biegłego J. W., ale również z oczywistego brzmienia i interpretacji przepisów (...).

Za w pełni wiarygodne i rzetelne Sąd uznał występujące w sprawie dowody z dokumentów publicznych. Brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności i rzetelności. Przeprowadzona na potrzeby tej sprawy opinia biegłego J. W. jest pełna, jasna, rzetelna i komunikatywna.

Obwiniony działaniem swoim ustawowe znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw. W dniu 09.11.2017r. bowiem ok. godz. 14.32 w J. na ul. (...) na wysokości nr 145, kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności podczas manewru wyprzedzania, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym pojazdem marki M. T. o nr rej. (...) wraz z przyczepą marki Elbo o nr rej. (...), czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla B. G. oraz J. Z..

Jako okoliczności obciążające dla tego obwinionego Sąd uznał wysoki stopień szkodliwości społecznej zarzucanego mu czynu przejawiający się nagminnością tego rodzaju wykroczeń tak na tutejszym terenie jak i w skali całego kraju.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność sądową.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że właściwą karą zasadniczą dla tego obwinionego będzie kara grzywny. Za współmierną, dostosowaną do stopnia zawinienia i szkodliwości społecznej czynu oraz możliwości majątkowych obwinionego Sąd uznał grzywnę w kwocie 300 zł.

Orzeczenie o kosztach Sąd wydał w oparciu o przepis art. 118 § 1 kpow.